

Sesija 55: Bessy se NE vraća kući

Lava ispod ledenog poda, veselo pucketanja balončića magme pred mojim očima, Padanje u sigurnu smrt.

Dva dana ranije: Polusestra Božica Wee Jas me ponovno pozvala da treba moju pomoć, molila me da dođem u njen dom, sve će mi biti jasnije.

Dan ranije: U svetištu se krenula ponovno sakupljati cijela delegacija. Uključujući i onu novu voditeljicu terenskih jedinica. Ne znam što mislim o sestri Leari za sada, ali ima mi mutnu prošlost. Bojim se da se krug vjernika prebrzo proširio u zadnjih godinu dana. Već se desila jedna infiltracija u naše redove nedavno. Toga će biti još više bojim se.

Dvanaest sata ranije (prrr... prrr... početak sesije): Sestra Learah je mene i još troje vjernika: Dikulus, Pikulus i Limenkus upoznala s time da je nedavno izviđač pronašao tragove prstena na jednom od otoka Black Sand Isles otočja. Ne znam zašto su ti artefakti mojoj sestri i mojoj sestričnici toliko bitni, ali njeni vjernici se doslovno kolju za njih, a iskreno radije bih bila kod seke kad jednog dana umrem, nego kod sestrične. Learah nakon kratkog brifa otvara portal u drvetu i doslovno nas nogom u guzicu stera van na drugu stranu. MOGLA SI REĆ DA BU SNIJEG TAMO KUJO, bi se ja toplije obukla... Upoznala sam se s time da su svi osim mene na ovom putovanju doslovno djeca i iako inače ne bih podnosila djetinjasto ponašanje, ovaj put me nije toliko smetalo, jer iskreno zaslužuju uživati u nevinostima svijeta, pogotovo limeni za kojeg sam saznala da nema niti punih godinu dana.

Uz grude, snijeg i imitiranje glasova svih divljih životinja ovog svijeta napokon se približavamo Mount Doomu Vulkanu. U grmlju pokraj puteljka začulo se nekakvo šuškanje, istovremeno sa lijeve i desne strane. Znatiželjna djeca odlučila su gurnut glavu da vide kaj je. DA TO JE DOBRO ZAVRŠILO, sa lijeve magični medvijed koj je eksplodirao u tisuće iskrica u obliku vrane, a s druge strane JEBENI ZEC KAJ SERE SVJETLEĆA GOVNA, no kako me malo veselija atmosfera ponjela ovog dana odlučila sam skupa sa Dikulusom, da budemo Limenkusa uvjerili kako je to normalno i da i mi seremo svjetleća govna. Ah moraš se nekada malo i opustiti. U samom podnožju Mount Dooma Vulkana nalazili su se tragovi, brojni tragovi, al niš od toga ja nisam vidla dok mi doslovno prstom nisu pokazali.

Sljedeći te tragove, da bolje specificiram, sljedeći tragove minimalno petero stvorenja umjesto tragova maksimalno jednog stvorenja, našli smo se pred pećinom. U kojoj su sjedila dva trola. Long story short jedan je izgubio toljagu Bessy drugi ga je tješio, a mi smo ih obojicu utješili sa pobližim upoznavanjem sa Presvetom, vječno hvaljenom Božicom Wee Jas. Malo je reć da nisu bili baš fanovi toga. Hodajući dublje u Mount Doom Vulkan dolazimo do neobičnog ledenog mosta koji vodi preko rijeke lave.

Umjesto da razmislimo kako je to moguće i što sada, mi odlučimo da je pametnije samo preletiti to, Omogućila sam Pikulusu kao najsnažnijoj jedinci ove vesele družine da leti, te nas je ona nosila jednog po jednog preko. Ja sam iz nekog GLUPOG razloga, mislila da je pametno da ja probam prehodati preko. I eto nas na početku, već na prvoj ploči ledenog mosta, sama ploča mi je propala pod nogama, a i ja skupa s njom. Hvala seki Wee Jas i moćnom Letećoj Pikulus na mom spasenju, jer već sam se pobjala da ću morati još jedan čin iskoristiti da se spasim iz ovih svjetlećih govana.

Nakon ledenog mosta, našli smo se pred velikim vratima u pećini. Pokucavši na njih, vrata se otvaraju, a unutra neki cool lik koji se smješka, no Dikulusu i Pikulusu se sledila krv u žilama kada su ga vidjeli.

Lunarris

<---Prijašna

sesija

ljedeća sesija--->

S

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:5e:sesije:sesija_55

Last update: **2026/09/13 10:05**

